

rørende Oprettelsen af Anstalter, kunde gaa med dertil, er heller ikke nogen Modsigelse. Saadanne Tvangsarbejdsanstalter have vi, om just ikke specielt for Drankere, saa for andre Individuer i Samfundet, som man ikke kan faa udnyttet paa anden Maade, og for saa vidt man var særlig stemt for at oprette en Arbejdsanstalt specielt for Drankere, hvor et Hovedformaal kunde være at søge at indvirke paa dem, saa at de kunde befris for deres Lidenskab eller Sygdom, er det en anden Sag. Man gaar jo ud fra, at de paa en Arbejdsanstalt værende Personer skulle sættes i Virksomhed, og det har sikkert ikke ringe Betydning, at Folk, naar de skulle helbredes for en Sygdom af denne Art, komme i en Virksomhed, som lægger Beslag paa deres Evner og Kræfter. Den Omstændighed, at deres Opmærksomhed og Interesse hæftes paa visse fornuftige Opgaver, kan faa ikke ringe Betydning for deres Helbredelse fra den Skrøbelighed, de ere underkastede. Der er ikke nogen Modsigelse hos mig paa dette Punkt. Tvangsarbejdsanstalter kunne vi maaske nok have Brug for, ligesom vi desværre ogsaa have Brug for andre Anstalter.

Endelig er der endnu en Bemærkning, jeg vil gøre, og den angaar Bøderne. Den ærede Ordfører mener, at Spørgsmaalet om disse Bøder ikke særlig skulde beskæftige os ved denne Lov. Men naar man indfører Straffebestemmelser i Loven, vedrører det Straffeloven og maa altsaa staa i Samklang med Straffeloven, og man kan ikke indføre saadanne ekseptionelle Bestemmelser for enkelte Personer, for enkelte Samfundsklasser, havde jeg nær sagt — det er det nu heldigvis ikke — for mulig at raade Bod paa deres Svagheder ved Hjælp af Straffe, uden at man maa ty til en Undersøgelse af Straffens Art. Den ærede Ordfører og jeg have et forskelligt Syn paa, hvorledes denne Sag i det hele skal gribes an. Jeg holder paa, at man bør blive i det gamle Spor, og den meget ærede Ordfører vil ind paa noget nyt. Jeg skønner ikke, det er nødvendigt for Tiden, han har en anden Opfattelse. Saaledes divergere vore Anskuelser paa Hovedpunkterne, og derved faa vi naturligvis ogsaa et forskelligt Syn paa Enkelthederne i denne Lov.

S. Sørensen: Jeg ønsker kort at give min Tilslutning til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen). Det er vist rigtigt, at det ærede Medlem fra Bornholm

(Ingvard Jensen) ikke staar ene med den Grundopfattelse, han har i dette Spørgsmaal, og som han har lagt for Dagen dels i Betænkningen og dels ved de Ændringsforslag, han har stillet. Jeg har i sin Tid — det vide de ældre Medlemmer af Tinget — haft meget med den saakaldte Børnelov at gøre. Jeg erindrer en Udtalelse, som blev fremsat, da jeg som Ordfører ved anden Behandling havde holdt mit Foredrag. Da forlangte det daværende Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) Ordet og sagde: naar man endelig skulde lovgive paa dette Omraade, vilde han takke Udvalget, fordi det var kommet om ved de værste Steder, saa der ikke var Tale om saa megen Tvang, og saa skulde man færdes mere varsomt paa dette Omraade, end Forslaget, som det oprindeligt forelaa fra Justitsministeriet, havde gjort. Det ærede Medlem sagde nogle Ord — nu kan jeg naturligvis ikke huske dem ordret, men de gjorde et saadant Indtryk paa mig, at jeg ved denne Lejlighed kom til at tænke paa den Episode. I selve Ordet Opdragelse, i dette at drage op ad til noget bedre, ligger, at man skal være varsom med Tvang. Der er, som det ærede Medlem fra Bornholm (Ingvard Jensen) har peget paa, andre Maader at virke paa end netop Tvang. Der er saaledes personlig Paavirkning. Vi have i Politivedtægterne Adgang til Tvangsforanstaltninger, naar Folk, ædru eller berusede, forulempe andre, men man skal være varsom, naar man vil tvangsindlægge voksne Mennesker, med Tvang tage dem mod deres Ægtefælles Ønske og føre dem til saakaldte Opdragelsesanstalter.

Tiden er jo fremrykket, og jeg skal ikke forlænge Debatten. Jeg vil kun sige, at jeg forbeholder mig min Stilling til dette Lovforslag. Jeg vil nøje se, hvorledes det til sin Tid kommer til at se ud, før jeg giver det min Stemme. For øvrigt slutter jeg mig til Udtalelserne fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) om, at man skal lovgive saaledes, at Loven kommer til at virke saa vidt som muligt ens for alle, saa det ikke bliver deres økonomiske Forhold, men deres rent personlige Forhold, Loven rammer.

Rode: Det forekommer mig, at de Ændringer, Udvalget har foreslaaet, ere Forbedringer af Kommissionsforslaget, men at man end ikke i denne Form er naaet til at give tilfredsstillende Regler for, hvad man vel maa anerkende som nødvendigt: Statens Beskæftigelse med de her omhand-